

I 1914 lukkedes jo Børsen den 1. August, og tager man den første Del af Aaret, var Omsætningen dog lige saa stor som i 1913; der synes altsaa at være noget normalt ved det Tal, naar 1914 og 1913 giver ens; i Aar er Omsætningen steget til 2,100 Mill. Kr. Og hvor mange Maaneder drejer det sig da egentlig om? Det kan jeg ikke bestemt sige, men den egentlige Aktiebørs-handel har ikke fundet Sted i Aarets første 3—4. Maaneder, hvori Børsen var halvt lukket eller halvt aaben, hvad jeg skal kalde det; først paa et sent Stadium af Foraaret begynder den egentlige Kursstigning og dermed den store Stigning af Omsætningen paa Københavns Børs. Det gav 2,100 Mill. Kr.; jeg tror, jeg kan nogenlunde regne med, at det Tal, jeg har nævnt i Anmærkningerne, vil være det til Grund liggende.

Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Han vil fastholde overfor mig, at de Ytringer, jeg har brugt i Landstinget, skulde være Udtryk for, at jeg i og for sig skulde være en Modstander af Skatten, men langsomt lod mig drive med. Hvis han kun vil sige, at jeg har anført visse Indvendinger, der kan fremføres mod denne Skat, og visse Fordele, tror jeg ikke, at noget fornuftigt Menneske stiller sig paa noget andet Standpunkt overfor en Sag end at søge at se den under de to Synspunkter: hvad der kunde være dens Fordele og dens uheldige Egenskaber, og det gjorde jeg i Landstinget. Men det, som det ærede Medlem vilde bevise, var, at jeg var drevet til at indtage et saadant Standpunkt halvt imod min Villie. Naar det ærede Medlem anfører, at jeg har sagt, at Skatten vilde ramme uretfærdige og retfærdige, hænger det simpelt hen sammen med, at det fra den Landstingsmands Side, der rejste Spørgsmaalet deroppe, var et Spørgsmaal, om man ikke af moralske Grunde skulde saa ned paa de Folk, der paa en for ham højst utiltalende Maade — og for de fleste andre Mennesker ogsaa — spekulerede paa Københavns Børs. Og derom sagde jeg, at man kan meget godt gaa til en saadan Stempelovgivning, men man kommer saa til at ramme baade retfærdige og uretfærdige, baade Spekulanter og dem, der vil anlægge deres Kapital i Aktier, og der er vistnok ingen, der kan mene, at det er en umoralsk Foranstaltning. Men det vil det ærede Medlem gøre til, at jeg var inde paa helt andre Betragtningmaader i Landstinget, end jeg har været her i Dag og overhovedet ved

Lovforslagets Fremsættelse. Paa den anden Side synes jeg ærlig talt ikke, der er nogen Grund til denne Citering af Landstingstidende og til at beskæftige sig meget hermed, naar man har meget travlt.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde, at jeg havde været koldsindig overfor Skatten. Jeg er overhovedet en koldsindig Natur, det kan jeg ikke gøre for, jeg er ikke saa varmblodig, som det ærede Medlem muligvis er. Jeg er overhovedet koldsindig, ogsaa som Finansminister overfor Skatter, og jeg gad vide, om der er noget Medlem i dette Ting, som ikke er det; vi drives frem ved Tingenes og Forholdenes Tryk, ikke af nogen som helst Lyst.

Paa et enkelt Punkt har det ærede Medlem ganske misforstaaet Lovforslaget. Han omtalte Bestemmelserne angaaende Bytte. Det, at der byttes Værdipapirer, er neppe noget almindeligt eller sædvanligt, men det er noget, der kan ske, og noget, man kunde tænke sig vilde anvendes for at undgaa Stempelafgiften. Man kunde tænke sig, at man i Stedet for at foretage Køb og Salg, vilde komme til Forstaaelse om at bytte Værdipapirer imod hinanden og derved undgaa Afgiften. Og det er for at undgaa dette, at Bestemmelsen er sat ind. Men det ærede Medlem tager ganske fejl i, at ikke altid den hele Afgift vil blive betalt. Saaledes er Lovforslagets Teknik, og det er sligt, der har kostet adskillig Tid at udarbejde. Lovforslagets Teknik er saaledes, at i enhver Handel betales hele Afgiften. Naar man vil bytte Værdipapirer, udstedes der en Opgørelse over disse Papirer, og af disse betales kun halv Afgift. Men dermed er ikke Handelen sluttet, den anden, der kommer med sin Opgørelse over Værdipapirerne, betaler ogsaa halv Afgift, og naar Handel finder Sted, er Stempelafgiften af det hele Beløb betalt. Der vil altid blive betalt $1\frac{1}{2}$ pro mille af Handelen, men den kan foregaa paa to Maader: der kan være Værdipapirer paa den ene Side og en Sum paa den anden Side, og der kan være Værdipapirer paa den ene Side og Værdipapirer paa den anden Side, og saa udfærdiges Opgørelsen altsaa forskelligt under Hensyn til den Form, der benyttes.

Det ærede Medlem (Schovelin) talte atter om denne Vin, der var iskænket, ikke for ham, men for Rigsdagen, ja for hele Folket — jeg tror, det var saadanne Ord, han brugte. Jeg kan stadig ikke forstaa det ærede Medlems Stilling. Hvis